

Halmai Tamás

Előfedések (LXXXI–LXXXV.)

Felszín

Megfigyelem a gondolatait,
gyönyörködöm az ösztöneiben,
s szemem a szándékain elidőzik.
Tovább csak tudatváltók merészkednek.
(Felszínre szorítkozik az igazság –
mélyeket szeretet melege ér el,
és megértés, és irgalom, és angyal.)

Tilalom

Metafora az angyal, repül mégis.
Valóvá tudja a tényt a tudat,
létté a nyelv, a képzelet örömmé.
Mozart medítál fénnel bélelt szívben,
almává angyalszellem gömbölyül.
Kilángolnál belőlem? Tűzgyújtási
tilalmat épp most nem rendeltem el.

Nyelvtan

Az érthetetlen sem érinthetetlen.
Ha nem ujjbegy: gondolat illeti;
ha nem gondolat: sejtés, érzet, álom.
Kik szó mögül egyszerre kandikálunk,
épp látjuk egymást, szavunk sem lehet.
Távolságokhoz férközünk, ihletve
a szeretet közkincsű nyelvtanától.

Mississippi

*„Sometimes it's hard to stay cool”
Cedric Burnside*

Ne a gitár: a fül improvizáljon.
Holtág vezet titkosabb tengerekre,
kék ördögöktől mennyvidék a mélydél.
Spirituálé sír szférák helyett?
Gospelek polgárjoga szabadít föl?
Torkollj árvízbe – révkalauzod
zenélő íj, delta blues, ég szerelme.

Csodák

Néma naplógig tisztul a tudat:
egy helyben sodródik a téridő.
Tettet bonyolít tettetés, ha otthont
úton épít vihar. Melegbe költözz,
ne hideglelés mítoszok közé!
S ne hallgass rám. Hallasd csillagok csöndjét.
Szavak élnek meg bennünket, s csodák.

Villányi G. András

Ariel

egyedül a rengeteg halk
érintését vágyja amint
ezer lombú szárnya
felkapja a koronák alatti
félhomályból s maga fölé
emeli zölden fényittas
suhogva szívében az erdő
rejtett dobbanásával
suhan ás túl a fényen is

Szavak hártyáin

Gondolatban távolodón földtől
súlytól s élő anyagtehetől
mit nehéz holttal hurcol
gyerekkori hegycsúcsoknak szállsz
nézni a szelet ágvégeken
borzol az érzés hogy madárként
milyen lesz visszajönni próbálsz
majdani szárnyad a szavak hártyáin.

Lassuló inga

a vonzás kora lejár
végül avas molyos
fülkében teszel-veszel
emlékeid poros polcánál
tündérre hiába vársz
hogy szikrázná zajló tavaszok
kristályüdeségét a
a suttogásba fakult falakra
tündérperce lejárt a
kulccsal sosem húzott
kongva-bongó ingának
összehajló falak alatt
vakult csend szítál
az elült porra